

Talman Metsolas anförande vid Europeiska rådets möte den 27 juni 2024

Tack Charles!

Först och främst vill jag framföra att Europaparlamentet välkomnar den nya pakten för säkerhetssamarbete mellan Ukraina och Europeiska unionen.

Jag var senast i Kiev den 9 maj, och då redogjorde de ukrainska myndigheterna för alla de omsorgsfulla insatser och reformer som gjorts för att vi ska kunna inleda detta nya kapitel i våra förbindelser. Och jag menar att president Zelenskyjs besök med anledning av detta har ett stort symboliskt värde och är bevis på vårt ömsesidiga engagemang för vår gemensamma säkerhet och gemensamma framtid.

Det steg som tagits den här månaden för att inleda formella förhandlingar om EU-medlemskap med Ukraina och Moldavien är betydande och viktigt. Europaparlamentet har varit en stark förespråkare för att förhandlingar om anslutning till EU ska inledas. Jag ska inte upprepa alla fördelar med vårt starkaste geopolitiska verktyg, men jag vill passa på att tacka det belgiska ordförandeskapet för att ha sammankallat dessa första regeringskonferenser och för att därmed ha tagit ett viktigt strategiskt steg för Europeiska unionen. Att göra unionen redo för utvidgningen måste förbli en av våra främsta prioriteringar i nästa institutionella cykel.

Det har gått två och en halv vecka sedan valet till Europaparlamentet. I dag har vi en mycket tydligare bild av vilka områden människor förväntar sig resultat på under de kommande fem åren. Utmaningen ligger nu i att omsätta dessa budskap från väljarna i ett politiskt program för Europeiska unionen. Ett program som är seriöst och genomförbart och som ger resultat.

Alla har vi en lång valkampanj bakom oss – medborgarna har talat, och nu bör vi alla ta till oss deras budskap, deras budskap om vad de förväntar sig av oss här.

Medborgarna efterlyser ett starkt försvar av våra värden och vill att säkerheten förblir en topprioritering. Det innebär att vårt stöd till Ukraina måste fortsätta.

Det innebär också att mer måste göras för att förbättra EU:s förmåga att reagera på alla typer av kriser och för att stärka vårt strategiska oberoende. Här är det högst angeläget att utveckla en verklig gemensam säkerhets- och försvarspolitik. En politik som inte konkurrerar med utan kompletterar Nato.

Vi lade några av byggstenarna på plats redan under den gångna valperioden. Vi har tillsammans arbetat för att öka vår kapacitet och minska såväl överlappningarna som fragmenteringen av försvarsindustrin. Nästa steg är att bygga upp en stark försvarsindustriell bas.

Detta hänger naturligtvis samman med diskussionen om den europeiska konkurrenskraften, som är avgörande ur ett ekonomiskt och politiskt perspektiv. På senare år har vi sett en förändring i hur globala ekonomiska makter samverkar och handlar med varandra, i hur de ser på sin egen industri i förhållande till Europa. Det visar på hur viktigt det är att stärka Europas ställning på den globala arenan.

Det här betyder inte att vi ska avskärma oss från omvärlden. Vår ekonomi har under åren vuxit sig starkare just för att vi har stått för motsatsen. En öppen, balanserad och rättvis handel som bygger på internationella regler. Det handlar om att utvidga vårt nätverk av handelsavtal med partner genom att ingå och ratificera de avtal som vi har på gång. Vi måste anstränga oss dubbelt så hårt.

För att stärka den europeiska konkurrenskraften måste vi också fördjupa den inre marknaden och anpassa den till de behov som finns nu, särskilt i samband med den gröna och den digitala omställningen av våra ekonomier. Det är bara genom att öka produktiviteten och påskynda investeringarna i den egna industriella kapaciteten som vi kan minska det strategiska beroendet och samtidigt främja och upprätthålla en ekonomisk tillväxt.

Den inre marknaden är vår största ekonomiska drivkraft och det måste återspeglas i utvecklingen av våra samhällen. Det är så vi ger medborgarna hopp om att hitta lämpliga bostäder. Och det är så vi tar itu med den sociala ojämlikhet, den nedärvda fattigdom och den sociala utestängning som våra samhällen fortfarande dras med.

Medborgarna vill att vi kommer med politiska och strategiska lösningar – och dessa innebär kostnader. Om vi ska kunna skaffa den förmåga och likviditet som krävs för att finansiera de lösningar som medborgarna efterfrågar, och om vi ska kunna utveckla våra ekonomier och betala våra skulder, måste vi på allvar hitta innovativa sätt att driva på både offentliga och privata investeringar.

Den första höjningen någonsin under en halvtidsöversyn av taken i EU:s nuvarande långtidsbudget var ett viktigt steg i rätt riktning, men det är snart dags att förbereda oss inför nästa fleråriga budgetram. Här måste vi säkerställa en ändamålsenlig budget.

Vi måste också föra en ordentlig diskussion om fragmenteringen av vår finanssektor och i synnerhet hindren för kapitalflödena inom unionen. Jag vet att det här inte är något nytt, men det har helt klart fått förnyad aktualitet.

Om vi menar allvar med att uppbåda privat kapital för att investera i våra prioriteringar, för att uppmuntra våra företag att stanna i Europa, måste vi också fullborda bank- och kapitalmarknadsunionerna. Det är så vi upprätthåller den ekonomiska tillväxten och skapar nya arbetstillfällen av god kvalitet och värdiga framtidsutsikter. Att misslyckas är inte ett alternativ för oss eller för medborgarna.

Människor oroar sig över om de kommer att kunna betala sina räkningar. Om de kommer att få behålla sina jobb eller om de någonsin kommer att ha råd att köpa hus. Det här budskapet från väljarna stämmer till eftertanke.

Det är vårt ansvar att hitta lösningar på dessa problem, på ett ambitiöst och lyhört sätt. För verkligheten är den att även om våra mål är de högst ställda i världen, vilket vi bör vara – och är – extremt stolta över, riskerar bördor, byråkrati och pappersexercis att hämma utvecklingen.

Det kan mycket väl vara så att varje enskild reglering är motiverad, men vi måste vara noga med att det sammantaget inte blir för mycket. Våra förslag måste fungera för familjerna. För industrin. För jordbrukarna. När det gäller framstegen med den gröna och den digitala omställningen får ingen lämnas utanför. Här är genomförandet avgörande. Det är vad vi måste fokusera på nu.

Det är så vi kan göra Europa lite mer så som medborgarna vill att det ska vara. Så vi kan reflektera över våra väljares budskap till oss. Så vi kommer att få till stånd ett starkare, säkrare, rättvisare och bättre Europa för alla européer.

Och ett starkt program kräver ett starkt team för att vi ska nå framgång. Det ena förutsätter det andra.

Jag informerade er redan förra veckan om Europaparlamentets nästa steg i förfarandet för att välja nästa kommissionsordförande, men jag tänkte ge er en snabb uppdatering: Sedan vi sågs senast har Charles Michel deltagit i sammanträdet i Europaparlamentets talmanskonferens för att samråda med ledarna för de politiska grupperna. Europaparlamentet stöder till fullo förfarandet med toppkandidater, och vi bekräftar att Europeiska folkpartiet återigen är den största politiska gruppen i parlamentet.

Vi kommer att följa det fastställda förfarandet, och när ni har meddelat oss namnet på Europeiska rådets kandidat kommer vi att bjuda in vederbörande till möten med gruppledarna på tisdag. Målet är att komma fram till en kandidat som kan samla den kvalificerade majoritet i parlamentet som krävs för att bli nästa kommissionsordförande. Det måste vara en kandidat med ett politiskt program som fångar upp de viktigaste budskapen från väljarna och återspeglar ståndpunkterna hos majoriteten av parlamentets ledamöter.

Låt mig än en gång försäkra er om att mina kollegor och jag, så snart Europeiska rådet har fört fram sin kandidat, är redo att utan dröjsmål gå vidare med förfarandet för att välja en ny kommissionsordförande och hålla de efterföljande utfrågningarna av kommissionsledamöterna.

Tack!